

วิธีดำเนินงานวิจัย



กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน นักศึกษาวัยรุ่น เพศชาย อายุ 16 ถึง 20 ปี จำนวน 61 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มที่คัดเลือกรุ่น เป็นคนไข้ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 12 คน และที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จำนวน 39 คน รวมเป็น 51 คน แบ่งย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจำนวน 30 คน เพื่อเปรียบเทียบคำตอบ กับกลุ่มเด็กปกติ กลุ่มที่ 2 จำนวน 21 คน ใช้คำตอบเปรียบเทียบกันในกลุ่ม ระหว่างการนอนยาและนอนยาเรียบร้อยแล้ว ทั้งหมดเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจ
2. กลุ่มเด็กปกติ สุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเคหะภัณฑ์ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง อันได้แก่ ชื่อ อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชั้นที่กำลังศึกษา สถานศึกษา และประวัติการไอ้ยาเสพติด
2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI - The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ของ สตีวาร์ต อาร์ ฮาร์ทอะเวย์ และ เจ ฮาร์นเลย์ แมคคินเลย์ (Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย และคัดแปลงครั้งที่ 2 โดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว เลือกใช้เฉพาะมาตราที่ประเมินลักษณะอาการความเจ็บป่วยทางจิตและประสาท 2 มาตร คือ ไซโคแพทติก คิวเอนท์ (Pa), ไฮโปแมนเนีย (Ma) และมาตราพิเศษ (Special Scales)

7 มาตรฐาน คือ แอลกอฮอล์ คีเฟอเรนทิเอชัน (Ah), ดีเพนเดนซี (Dy), แฟมมิลีลีด คีสคอร์ค (Pd₁), ออธอริตี พรอมเบลม (Pd₂), โซเชียล เอเดียนเซน (Pd_{4A}), เซลฟ์เอเดียนเซน (Pd_{4B}) และโซโคติก เทนเคนซี แฟคเตอร์ (Pq)

การกำเนิการวิจัย

การวิจัยขั้นเตรียมการ

ก่อนจะทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของเค้วยุ่นที่ติดเฮโรอีน ที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และได้นำแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ไปทดสอบกับคนไข้เหล่านี้จำนวน 3 คน เพื่อระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ ความเข้าใจในเนื้อหาของข้อความแต่ละข้อ ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ แล้วนำมาคัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข

การรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ เพศ สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา ชั้นที่กำลังศึกษา สถานศึกษา ประวัติการใช้ยาเสพติด สำหรับคนไข้ ข้อมูลเหล่านี้จะได้จากโรงพยาบาล และผู้วิจัยได้สอบถามคนไข้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ความจริง ทั้งนี้ก่อนการทดสอบจะต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับคนไข้เสียก่อน
2. ให้ตอบแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ตามมาตรฐานที่ได้เลือกไว้ โดยตอบ "จริง" หรือ "ไม่จริง" ลงในแผนกระดาษคำตอบ สำหรับกลุ่มที่ติดเฮโรอีนจะให้ตอบภายในสัปดาห์แรกของการขอเข้ารับการรักษา
3. กำหนดการทดสอบซ้ำ ในกลุ่มเค้วยุ่นที่ติดเฮโรอีนในเวลา 6 สัปดาห์ เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ (ดูภาคผนวก)
4. กำหนดการทดสอบซ้ำกับกลุ่มเค้วยุ่นที่ติดเฮโรอีน ในระยะเวลาที่ถอนยาเรียบร้อยแล้ว คือภายใน 15 ถึง 21 วัน หลังจากการเข้ารับการรักษา

การตรวจไทคะแนน

การตรวจไทคะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (Key) ที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบทดสอบเอ็ม เอ็ม พี ไอ ของ คาลสตรอม และ เวลส์¹ กลุ่มตัวอย่างตอบตรงตามเฉลยให้ 1 คะแนน ตอบไม่ตรงตามเฉลยให้ 0 คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงชื่อมาตร และจำนวนข้อที่ตอบจริง - ไม่จริง ที่ใช้ในการตรวจไทคะแนน

มาตร	จำนวนข้อ		รวม
	จริง	ไม่จริง	
Ah	20	48	68
Dy	49	8	57
Ma	35	11	46
Pd	26	24	50
Pd ₁	6	5	11
Pd ₂	3	8	11
Pd _{4A}	14	4	18
Pd _{4B}	13	2	15
Pq	12	-	12

¹ W.G. Dahlstrom and George Welsh, An MMPI Handbook.

(Minnesota : North Central Publishing Company, 1960), pp. 449, 454, 459, 462, 463.

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทหาค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตรา
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแต่ละมาตราโดยทดสอบค่าที (t-test)
 - ก. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน
 - ข. ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน ในระยะการถอนยา และถอนยาเรียบร้อยแล้ว
 - ค. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ติดและติดเฮโรอีนในระยะถอนยาเรียบร้อยแล้ว
3. นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตราไปทำแผนภูมิเพื่อแสดงสัณฐานคะแนนของแต่ละกลุ่ม
4. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน (Profiles) แต่ละมาตรา
 - ก. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน
 - ข. กลุ่มวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนในระยะที่กำลังถอนยาและถอนยาเรียบร้อยแล้ว
 - ค. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ติดและติดเฮโรอีนในระยะที่ถอนยาเรียบร้อยแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย